

...„Unchiul Vanea” de A. P. Cehov la Teatrul Național din Craiova

Labirintul de douăzeci și șase de camere al piesei

Teatrul din Craiova a început să devină periculos: are personalitate. E a doua oară când, în decurs de nici un an, când aud în marea sală a Teatrului Național din București strigându-se pentru craioveni : bravo ! bravo ! de la stal, de la lojă, de peste tot. Până la ora actuală, **Unchiul Vanea** este cel mai bun spectacol pe care l-am văzut din septembrie (1988) până acum. Regizorul demonstrează că Cehov nu poate fi făcut fără Cehov. Nu-l elimină din scenă, ci-l dezvăluie, îl potențează, dialoghează cu el și-l face să dialogheze cu publicul. Tot acest labirint al piesei, de 26 de camere, se vede și-n decor, dar se vede și în sufletul fiecărui personaj. Unchiul Vanea, bintuit de năluci, e o nălucă și el, ca și celelalte personaje, prin labirintul vieții. Mircea Cornișteanu, tot timpul, ne arată

acest lucru. Și, când o echipă câștigă, toate numele jucătorilor (vezi „U” Craiova de pe vremuri) se scriu cu litere mari. Cred că numele actorilor din această seară rămân cu literă mare în biblioteca noastră sufletească, în biblioteca intitulată Cehov. Am văzut Cehov și eu și alții, vom mai vedea, dar acest spectacol sînt sigur că va rămîne de referință. Ce-și poate dori un teatru mai mult decît ca spectatorii să-și piardă mințile și să strige bravo în sală, — în final — și să spună și-n hol, cînd luminile s-au stins, un nestins „Bravo” !

Dumăritu Radu POPESCU

Starea de tensiune

Se spune adesea că în piesele lui Cehov nu se întîmplă nimic, sau aproape nimic, iar conflictele sînt ca și inexistente. Oare ? Aristotel înțelegea prin **peripele** răsturnarea unei situații în contrariul ei. Să vedem ce se petrece în **Unchiul Vanea**, dacă avem ori nu peripeții. Deci: în pacea casei de pe o moșie apar oaspeți importanți, de la oraș ; musafirii produc agitație, schimbă anumite obișnuințe ale locului, modifică liniile unui cîmp de relații statornicite, determină răscolirile sentimentale a doi bărbați maturi, așezați, dintre care unul chiar își iese din minți, generează o tentativă

Numele actorilor rămîn scrise cu litere mari în biblioteca intitulată Cehov (în imagine Lucian Albanescu și Tudor Gheorghe)

